

Olga Romanowska-Grabowska

Izdebno, gm. Rogowo, woj.
bydgoskie. Stanowisko 5

Informator Archeologiczny : badania 11, 227-228

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

W narożniku północno-wschodnim odkryto relikty ośmiobocznej wieży o średnicy 10,5 m. Północna część wieży zniszczona zupełnie pozostałe części zachowane do wysokości około 0,5 - 1,5 m od stopy fundamentowej. Relikty wieży zostały zabezpieczone trwale przy zastosowaniu materiału z czynnych do dziś kopalni kamienia w Inowłodzu.

Wschodni mur obwodowy zachowany na długości 19 m do wysokości 3-5 m.

Materiał zabytkowy przemieszany, głównie ułamki ceramiki, kafli z XIV-XVII w.

Materiał zabytkowy, po opracowaniu złożony zostanie w Muzeum w Tomaszowie Maz.

Badania będą kontynuowane, aż do odskonięcia całego założenia. Uczytelniony zarys zamku zostanie zabezpieczony i udostępniony zwiedzającym.

IZDEBNO, gm. Rogowo
woj. bydgoskie
Stanowisko 5

Wojewódzki Konserwator Zabytków
Biuro Badań i Dokumentacji
Zabytków w Bydgoszczy, Muzeum
Okręgowe w Toruniu oraz Klub
Archeologii Podwodnej "Tryton"
w Bydgoszczy

Badania prowadziła mgr Olga Romanowska-Grabowska. Finansował WKZ w Bydgoszczy. Trzeci sezon badań. Grodzisko kultury łużyckiej z okresu halerskiego, nikłe ślady osady obronnej wczesno-średniowiecznej, pod wodą zlokalizowana wieża obronna z końca XIII początku XIV wieku.

Kontynuowano prace wykopaliskowe we wschodniej partii grodziska, w rejonie rozpoznanej w latach ubiegłych, ulicy dojazdowej oraz bramy. Głównym celem prac tegorocznych było uchwycenie i rozpoznanie południowego odcinka bramy i przelegającego do niej wału obronnego.

W wyniku tegorocznych badań uchwycono dalsze elementy ulicy dojazdowej oraz odsłonięto elementy konstrukcyjne bramy, w postaci rzędu słupów, ograniczające jej południowy zasięg.

Badania prowadzone na wale obronnym pozwoliły stwierdzić, że skrzynie wału zabezpieczone były przed rozsuwaniem się przez dębowe legary i pionowo wbite pale, natomiast lico wału, wylepione warstwami jasno-żółtej gliny, w dolnych partiach obłożone było kamieniami.

Od strony jeziora do ulicy wjazdowej dochodziły bezpośrednio skodnie i gęsto wbijane pale, zabezpieczone przez obsuwanie się przez podłużnie ułożone bale.

Materiał zabytkowy reprezentowany był głównie przez ułamki naczyń oraz kilka dr. rogowych grocików do strzał oraz fr. rogowych przedmiotów.

Jednocześnie w sezonie bieżącym prowadzone badania geomorfologiczne i palinologiczne na grodzisku. Obok w/w prac, kontynuowane badania podwodne na jeziorze Wolskim, otaczającym z trzech stron półwysp. Wykonawcą prac był Klub Archeologii Podwodnej "Tryton" w Bydgoszczy. Badania podwodne prowadzono metodą sektorową, obejmując, 12 metrową szerokości pas jeziora we wschodniej części półwyspu, systematyczną penetracją. W wyniku badań zlokalizowano i dokumentowano dalsze elementy mostu oraz sporządzono przekop przez fundamenty wieży średniowiecznej, zlokalizowanej przy północnym oypiu półwyspu. Wydobyto w trakcie poszukiwań materiał głównie średniowieczny, w nim bosak żelazny, siekierkę miniaturową, grót oszczepu, klamrę do pasa oraz fr. naczyń, nierzadko zachowanych w całości. Kompleksowe badania na półwyspie i jeziorze będą kontynuowane.

JĘDRZEJÓW
woj.kieleckie
Opactwo oo.Cystersów

patrz
wczesne średniowiecze

KOBIERNICE, gm.Porąbka
woj:bielsko-bialskie

Konserwator Zabytków Archeologicznych

Badania prowadził mgr Jacek Reyniak. Finansował WKZ w Bielsku-Białej. Pierwszy sezon badań.Ruiny zamku z XIV w.

Podjęte prace miały na celu rozpoznanie założeń obronnych zamczku należącego do rycerzy-rabusiów: Skrzyńskich, położonego na szczyście góry zw."Wolek", nad doliną Soły. Założeniem badań było również prześledzenie najstarszych warstw osadniczych oraz szczegółowa inwentaryzacja pomiarowa zachowanych resztek murów. Cały obiekt składa się z partii zabudowy południowej /mieszkalnej/ oraz północnej /wieży?/, zachowanych jedynie w partiach fundamentowych, otoczonych resztkami muru obwodowego, fosą i wałem zewnętrznym w obrębie kalimiacji wzgórzai

Wykop I przebiegający z północy na południe, długości 16 m, przecinał południowy fragment założeń zamkowych. Pozwolił on uchwycić stratygraficzny układ warstw, który w górnych partiach składał się w przewadze z fragmentów destrukcji murów oraz ustalić fragmenty podziałów wewnętrznych tej części zabudowy. Wykop odsłonił także stopy fundamentowe murów, posadowionych na skale macierzystej o różnej głębokości występowania: od 155 do 320 cm.

Mury zabudowy południowej wykazywały jednolity charakter wstępu, na który składały się kamienie miejscowe o wymiarach od